

Príbeh Eliáša môže evokovať cestu rastu každého človeka, alebo aj ináč povedané „ako Boh človeka vedie“. Eliáš na svojej ceste života dozrieva (znakom je potom to, že robí správne rozhodnutia, žije život, ktorý za to stojí, nebojí sa zastať sa pravdy aj proti mocným...). Predstavme teda život Eliáša ako modelový príklad života človeka.

Pondelok: uvedenie do kontextu Izraelského kráľovstva:

V čase keď žije Eliáš je jeden národ už rozdelený na dva (Izraelské kráľovstvo a Júdske kráľovstvo). *Zdôraznil by som myšlienku ako dochádza k rozdeleniu (rozdelenie je obyčajne tragédiou: nedôvera, presadzovanie moci, neschopnosť spolupracovať, presadzovanie si svojho... príklady: urazené „priateľstvá“, rozdelené skupiny, rozbité manželstvá....).* Rozdelenie je znakom, že človek sa stal kritériom dobra a zla, človek neverí v lásku ktorá je prejavom presvedčenia že šťastie „leží“ mimo egoizmu

Utorok: Eliáš pri potoku Karit: *Eliáš je v službe Boha- je veľkým na jeho slovo neprší, no táto služba je pre neho dôvodom že sa musí skrývať – má však zážitok, ktorý sa stane skúsenosťou – Boh sa o neho stará. Eliáš zakúša lásku. Skúsenosť lásky je nevyhnutnou skúsenosťou vďaka ktorej človek láske rozumie a sám sa cíti za lásku zodpovedným – rozhoduje sa pre lásku. Ako človek zakúša že Bohu na ňom záleží?*

Streda?: Sarepta: *Eliáš odchádza aby pohanom hlásal Boha ktorý je Láskou – je to poslanie ktoré ho stojí mnoho kilometrov a kto vie či vôbec bude úspešným. (snáď evokuje naše povinnosti, ktoré sú občas monotónne, ale predsa ich treba robiť) Zakúša však znovu božiu lásku. A novú skúsenosť ktorou Boh rieši – vychováva človeka – on ktorý je mocný necháva (musí) si slúžiť chudobnou vdovou (Boh má fantáziu pre neskutočné riešenia)(prekvapenia v mojom živote, nepredvídané udalosti, to čo ma vytrháva z postoja „mám všetko pod kontrolou, bude po mojom“*

Štvrtok : *Obeta na Karmeli. Skúsenosť Boha sa stáva jeho obhajobou. Proti presile, proti kultúre, proti móde.....*

Piatok: *útek pred Jezabel – znechutenie a samota, ktorú sprevádzajú výčitky, neistota, pocit prázdna, možno otázka „na čo je to všetko dobré“? „Kto vlastne som?“*

Sobota: *Horeb – v tichu s Bohom sa potvrdzuje identita – kto som, povolanie, – čo mám robiť, odhodlanie*

Nedeľa: *prax života – Nabotova vinica – v službe dobra – zmysel života – nedá sa ináč*

K všetkým myšlienkam sa dá ako paralela hovoriť o Ježišovi (jeho slová, postoje...)

Príbeh Eliáša môže evokovať cestu rastu každého človeka, alebo aj ináč povedané „ako Boh človeka vedie“. Eliáš na svojej ceste života dozrieva (znakom je potom to, že robí správne rozhodnutia, žije život, ktorý za to stojí, nebojí sa zastať sa pravdy aj proti mocným...). Predstavme teda život Eliáša ako modelový príklad života človeka.

Pondelok: uvedenie do kontextu Izraelského kráľovstva:

V čase keď žije Eliáš je jeden národ už rozdelený na dva (Izraelské kráľovstvo a Júdske kráľovstvo). *Zdôraznil by som myšlienku ako dochádza k rozdeleniu (rozdelenie je obyčajne tragédiou: nedôvera, presadzovanie moci, neschopnosť spolupracovať, presadzovanie si svojho... príklady: urazené „priateľstvá“, rozdelené skupiny, rozbité manželstvá....). Rozdelenie je znakom, že človek sa stal kritériom dobra a zla, človek neverí v lásku ktorá je prejavom presvedčenia že šťastie „leží“ mimo egoizmu*

Utorok: Eliáš pri potoku Karit: *Eliáš je v službe Boha- je veľkým na jeho slovo neprší, no táto služba je pre neho dôvodom že sa musí skrývať – má však zážitok, ktorý sa stane skúsenosťou – Boh sa o neho stará. Eliáš zakúša lásku. Skúsenosť lásky je nevyhnutnou skúsenosťou vďaka ktorej človek láske rozumie a sám sa cíti za lásku zodpovedným – rozhoduje sa pre lásku. Ako človek zakúša že Bohu na ňom záleží?*

Streda?: Sarepta: *Eliáš odchádza aby pohanom hlásal Boha ktorý je Láskou – je to poslanie ktoré ho stojí mnoho kilometrov a kto vie či vôbec bude úspešným. (snáď evokuje naše povinnosti, ktoré sú občas monotónne, ale predsa ich treba robiť) Zakúša však znovu božiu lásku. A novú skúsenosť ktorou Boh rieši – vychováva človeka – on ktorý je mocný necháva (musí) si slúžiť chudobnou vdovou (Boh má fantáziu pre neskutočné riešenia)(prekvapenia v mojom živote, nepredvídané udalosti, to čo ma vytrháva z postoja „mám všetko pod kontrolou, bude po mojom“*

Štvrtok : *Obeta na Karmeli. Skúsenosť Boha sa stáva jeho obhajobou. Proti presile, proti kultúre, proti móde.....*

Piatok: *útek pred Jezabel – znechutenie a samota, ktorú sprevádzajú výčitky, neistota, pocit prázdna, možno otázka „na čo je to všetko dobré“? „Kto vlastne som?“*

Sobota: *Horeb – v tichu s Bohom sa potvrdzuje identita – kto som, povolanie, – čo mám robiť, odhodlanie*

Nedeľa: *prax života – Nabotova vinica – v službe dobra – zmysel života – nedá sa ináč*

K všetkým myšlienkam sa dá ako paralela hovoriť o Ježišovi (jeho slová, postoje...)